

Utdrag ur brev mellan Arvid Söderbom och JJB Sjöstrand med familj åren 1885-1924

Arvid Söderbom var född 1853 och äldre halvbror till JJB:s hustru Anna.

Den 25/4 1885 från Arvid Söderbom, född 1853, i Stockholm till JJB, född 1857. *Tack för ditt bref. Jag finner deraf, att du lider mycket af din sjukdom. Jag skickar beskrifning på en dekokt, som I kunnen hemma tillaga. Tankearbete kan du tills vidare lemna men bör om dagarna syssla med annat arbete, vara mycket ute i fria luften, promenera, skaffa dig förströelse genom att helsa på bekanta här och der.*

Den 23/7 1885 från Arvid Söderbom till JJB. *Ingen kan innerligare än jag önska Er lycka på Eder nu beslutna väg och om några dar hoppas jag få det nöjet att muntligen gratulera Er. (JJB och Arvids syster Anna hade bestämt att förlova sig.) Ringarna äro beställda. Jag satte John S. och Anna S. i dem.*

Arvids fader och bröder hade skaffat ett eget glasbruk men klarade inte av affärerna och fick gå i konkurs. Arvid Söderbom hade generöst skrivit på växlar åt fadern och bröderna och fick därför också göra konkurs hösten 1902.

Den 4/10 1902 från Arvid S. till JJB. *När auktionen skall bli är ännu obestämdt. Du undrade, huru jag kan sköta praktiken under alla dessa svåra omständigheter. Det går nog, ty det är det enda, som kommer mig att glömma bekymren och det enda som gläder mig och intresserar mig. Det värsta är att jag börjar känna mig så gammal.*

Den 19/8 1903 från Arvid S. till JJB. *Det är nog meningen att Olle skall komma tillbaka ett år till. Sedan skall Sten till Linköping och Dagny i flickskolan. Roligt att hussynen aflopp så bra. (JJB hade nu tillträtt kyrkoherdetjänsten i Barnarp.) Jag undrar om Olle pressar några växter? Det kanske intresserar Olle att veta, det vi nu ha 65 st. kycklingar och att det nya hönshuset är färdigt sam att bina ej svärmat i sommar. men att vi skattat dem på många kg honung. Likaledes tycker han nog om att höra om våra talgoxar, som hade bo i trädgården. Tre af dem komma in i salen, när vi äta och få mat också. En af dem har nu blifvit så tam att han stannar inne om nätterna också och har sin plats på lampan vid taket, der kedjorna äro fästade samt bryr sig ej om att vi tända och släcka lampan.*

Den 6/4 1906 från Arvid S. till JJB. *Om 10 år ungefär har jag nog hunnit att betala mina skulder. Till dess är hvarje öre nästan på förhand placerade och kontanter finnas ej. Att hjälpa dig är omöjligt.*

Den 12/3 1908 från JJB till Arvid S. *Här är forfarande samma kamp. Lika många timmar som dygnet har, uppstiga farhågorna, att det slutligen skall gå som det plägar gå med sjuklingar af denna sort. Har man blifvit sjuk och naturliga medel visat sig kraftlösa, har man i regel endast döden att hoppas på. Hvad min åkomma beträffar blef den af obotlig natur samma dag Thavenius firade sin födelsedag 1906. Man kan förundra sig öfver att Gud låter dylikt ske eller ock stanna vid det närmast liggande, att ingen Gud finnes alls. Men en Gud finnes .. det synes som det skulle blifva mer än till och med en Gud kan stå ut med.*

Den 30/4 1915 från Arvid Söderbom till systemen Anna. Några rader som svar på Olles brev, för hvilket du skall vara snäll och tacka honom. Jag är nu lyckligt och väl hemma samt fullt återställd efter operationen. Mottagningen börjar jag åter i morgon. Jag har varit borta från praktiken 3 månader i år.

Den 12/2 1920 från Arvid S. till JJB. Nog blef jag förvånad, när nyheten om förlofningen kom (mellan JJB och Ina). Jag förstår att 'det är bättre gifta sig än brinna'. Men hvad säger folket om bröllop, innan sorgeåret är slut? Emellertid önska vi Er all lycka och hoppas få helse på Er i Barnarp någon gång. Praktiken fångar mig helt och hållet, så att jag tycker att jag ej har tid till något annat än arbete. Och ännu intresserar mig arbetet lika mycket som förr.

Den 21/6 1920 från Arvid S. till systerdöttrarna Elsa (30 år) och Eva (27 år). Jag har aldrig tänkt på att det var bestämdt, det ni skulle gifta Er till midsommar, förrän meddelandet derom kom i går. Vi vilja så gerna ge Er hvarsin lysningspresent. Vi sänder Er 75 kr. hvar, så att Ni sjelfva må kunna skaffa, hvad Ni bäst behöfva. Lycka nu till och helse Era fästmänner.

Den 9/7 1922 från Arvid S. till JJB. Brefledes vill jag uppvakta dig på din 65-årsdag, hvari Gerda och Dagny instämma. – Sjelf klagar jag ej. Helsan är god och praktiken tillräcklig, men jag känner mig trött. Det är väl första tecknet på ålderdom. Under månadens lopp reser jag till Wexiö för att fira vårt studentjubiläum (50 år).

Den 11/6 1923 från Arvid S. till JJB. Det var roligt höra om alla dina barn. - I mars lät jag undersöka mitt hjerta. Det befanns då vara ett klaffel och ovanligt hög åderförkalkning. Båda sakerna äro obotliga, och det är sålunda blott en tidsfråga, huru länge jag skall lefva. Som jag icke kan vara sysslolös, arbetar jag som vanligt.

Den 9/4 1924 från Arvid S. till JJB. Från Gustaf (halvbrodern) hade jag för ett par dagar sedan ett långt brev, deri han med stor entusiasm berättar om sin belåtenhet med ombytet (han har fått plats vid ett glasbruk i Norge). Jag har alltid varit avogt stämd mot norrmännen och har aldrig velat resa till Norge. men kanske, om jag är kry till hösten, att jag reser till dem och den vackra trakten. – Att jag kom på grön qvist berodde på krisåren. Bönderna här hade sådant öfverflöd på pengar, att de sökte läkare för den minsta småsak, som eljest hade gått öfver af sig sjelf. Då dessutom läkartaxan höjdes, var det lätt att få in 20-25 tusen om året och alla skulder blefvo betalade och några aktier köptes dessutom. Men dessa gick vid den stora bankkraschen. Nu sparas för att Dagny och Gerda icke skola behöfva lida nöd efter min död, som troligen ej dröjer så länge att komma. – Sten bor i Göteborg och har det bra. Jag sköter fortfarande min praktik, men jag reser icke när som helst eller hvar som helst utan väljer mina resor.

Arvid Söderbom avled 1926, 73 år gammal.